

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. Š.**, bytem D. 338/27, H., proti žalované **Policii České republiky, Krajské ředitelství Olomouckého kraje**, se sídlem Kosmonautů 10, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2012, č. j. KRPM-132030-3/ČJ-2012-1400DP, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2012, č. j. KRPM-132030-3/ČJ-2012-1400DP, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím byla zrušena rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Olomouc, územního odboru Jeseník, ze dne 13. 1. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, ze dne 11. 6. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, a ze dne 11. 9. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106.

[2] Žalobce v žalobě namítal, že podal 25. 9. 2012 odvolání proti rozhodnutí žalované, územního odboru Jeseník, ze dne 11. 9. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-

141106, o nevyhovění žádosti žalobce o obnovu řízení. Odvolání bylo podáno z opatrnosti, neboť se žalobce domníval, že odvoláním napadené rozhodnutí je nicotné. Proti rozhodnutím ze dnů 13. 1. 2012 a 11. 6. 2012 (kterými byla povolena obnova řízení) se žalobce neodvolával. Přesto žalovaná zrušila všechna tři jmenovaná rozhodnutí. Žalovaná uvedla, že bylo vydáno několik rozhodnutí pod uvedeným číslem jednacím a proto jí nezbylo než zrušit všechna. A to i přesto, že žalobce jasně označil rozhodnutí, proti kterému 25. 9. 2012 odvolání podal. Žalobce doplnil, že podle něj rozhodnutí z 11. 9. 2012 není rozhodnutím, protože řízení vedené pod sp. zn. KRPM-54697/ČJ-2011-141106 bylo ukončeno nejpozději rozhodnutím ze dne 11. 6. 2012, které nabylo právní moci 2. 8. 2012. Proto je podle žalobce rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012 nicotné podle § 77 odst. 2 s. ř. (srov. rozhodnutí NSS čj. 5 A 116/2001-46 nebo čj. 2 Azs 5/2004-48. Žalobce navrhl zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2012, č. j. KRPM-132030-3/ČJ-2012-1400DP a vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106.

[3] Ve vyjádření žalovaná uvedla, že v napadeném rozhodnutí odvolací orgán vytkl vady, které byly zjevné ze spisového materiálu. Žalovaná se ztotožnila s odvolacím správním orgánem v tom, že mezi jednotlivými rozhodnutími jsou rozpory a nebyl správný postup při jejich vydání. Odvolací správní orgán nesprávně vyhodnotil a rozlišil rozsah námitek uvedených v odvolání. Ke zrušení rozhodnutí a vrácení věci mělo dojít až po správní úvaze, zda nelze napadené rozhodnutí změnit, k čemuž vede apelační princip a základní zásady podle § 2 až § 8 s. ř., zejména zásada ekonomie. Odvolací orgán měl přezkoumávat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, jen v rozsahu odvolacích námitek, jinak, jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Odvolací správní orgán neuplatnil omezený revizní princip a nedůvodně rozšířil rozsah odvolacího přezkumu. Proto žalovaná navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

[4] V replice žalobce uvedl, že nic nebrání zrušení rozhodnutí ze dne 19. 10. 2012, protože to shodně navrhuje žalobce i žalovaná. Žalobce poukázal na to, že se žalovaná nevyjádřila k návrhu na vyslovení nicotnosti rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 19. 10. 2012.

[6] Vzhledem k procesní situaci v souzené věci, jak ve správním řízení, tak v soudním řízení správním, zejména k totožnému návrhu účastníků řízení na zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19. 10. 2012, soud rozhodl ve věci přednostně.

[7] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 13. 1. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, žalovaná, územní odbor Jeseník, povolila na žádost žalobce obnovu řízení ve věci pravomocných blokových pokut ze dne 5. 5. 2009 a ze dne 21. 11. 2009. Doručení k tomuto rozhodnutí ve spise chybí.

[8] Rozhodnutím ze dne 11. 6. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, žalovaná, územní odbor Jeseník, povolila na žádost žalobce obnovu řízení ve věci pravomocných blokových pokut ze dne 5. 5. 2009 a ze dne 21. 11. 2009. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci 11. 7. 2012.

[9] Rozhodnutím ze dne 11. 9. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, žalovaná, územní odbor Jeseník, žádost žalobce o obnovu řízení ve věci pravomocných blokových pokut ze dne 5. 5. 2009 a ze dne 21. 11. 2009 zamítla. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci 12. 9. 2012.

[10] Proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2012, č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106, žalobce podal dne 25. 9. 2012 odvolání, napadené rozhodnutí označil za nicotné (argumentoval obdobně jako v žalobě) a dále se vyjádřil k samotným přestupkům a podmínkám obnovy řízení.

[11] Podle sdělení žalované, ÚO Jeseník, DI Jeseník, ze dne 15. 10. 2012, bylo vydáno rozhodnutí o obnově řízení ze dne 11. 6. 2012 z důvodu chybějící doručky k témuž rozhodnutí ze dne 13. 1. 2012.

[12] Napadeným rozhodnutím žalovaná podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušila k odvolání žalobce „rozhodnutí ze dne 13. 1. 2012, 11. 6. 2012, 11. 9. 2012 pod jedním č. j. KRPM-54697/ČJ-2011-141106 a věc vrátila k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal“. Žalovaná zjistila, že dne 15. 9. 2011 vydal Magistrát města Havířov tři usnesení, kterými byly věci přestupkových jednání ze dnů 12. 6. 2008, 5. 5. 2009 a 21. 11. 2009 postoupeny k přešetření žalované, ÚO Jeseník, DI Jeseník, zda se jednání dopustil žalobce. Ačkoli nebyla věc řádně prošetřena a nebylo vydáno žádné meritorní rozhodnutí, byla rozhodnutím ze dne 13. 1. 2012 povolena obnova řízení. Žalovaná konstatovala, že žalobce toto rozhodnutí převzal, avšak není o tom ve spise doručka. Proto bylo žalobci zasláno nové, totožné rozhodnutí, ze dne 11. 6. 2012, se stejným číslem jednací; to žalobce převzal 11. 7. 2012 a nabylo právní moci 2. 8. 2012. Pouze podle odůvodnění těchto duplicitních rozhodnutí se nepovoluje žalobci obnova řízení o přestupku z 12. 6. 2008 z důvodu marného uplynutí lhůty. Z odůvodnění není zřejmé, z jakých důvodů správní orgán I. stupně obnovu povolil. Pokud za novou skutečnost bylo považováno zdravotní potvrzení, to nemůže být novou skutečností, pokud jej u sebe žalobce neměl v den spáchání přestupku. Nejsou známy skutečnosti, že by žalobce učinil kroky, které by vedly k oznámení, že mohlo dojít k přečinu poškození cizích práv žalobce. Správní orgán měl vést šetření a teprve jeho výsledek by mohl být podkladem pro vydání rozhodnutí o obnově řízení. Nesprávné je rovněž to, že výrok se týká pouze dvou skutků a o třetím je zmínka pouze v odůvodnění. S každým skutkem se měl správní orgán vypořádat jednotlivě. Nesprávný byl i postup, kterým bylo vydáno totožné rozhodnutí 13. 1. 2012 a 11. 6. 2012.

[13] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[14] O nezákonnosti napadeného rozhodnutí ze dne 19. 10. 2012 není mezi účastníky sporu.

[15] Než soud přistoupil k tomu, aby vyhověl shodnému návrhu stran, položil si otázku s ohledem na stávající judikaturu, zda je oprávněn jejich návrhu vyhovět.

[16] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46, č. 505/2005 Sb. NSS, *www.nssoud.cz*, *pokud soudní řád správní označuje za nepřipustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (a minori ad maius) musí být nepřipustná žaloba proti rozhodnutí (zde: rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání.* Na plné znění všech zde citovaných rozsudků zdejší soud z důvodu stručnosti pouze odkazuje a vyjímá z nich do svého rozhodnutí toliko jádra právních názorů.

[17] O přezkumu rozhodnutí vydaných v důsledku souhlasu účastníka řízení nebylo sporu. To však neznamená, že rozhodnutí o přestupku vydané v blokovém řízení je nepřezkoumatelné vždy. K tomu se rovněž vyjádřila judikatura - např. podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 12. 8. 2010, č. j. 9 As 25/2010-44, splnění podmínek blokového řízení nelze posuzovat formálně poukazem na existenci bloku, pokud je souhlas účastníka s blokovým řízením v žalobě rozporován a žalobce namítá, že přestupek nespáchal.

[18] Tento názor podporující přezkum v obdobných případech dále podporuje usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, č. j. 1 As 21/2010-47, o postoupení věci rozšířenému senátu, jenž do vydání tohoto rozsudku zdejším soudem podle *www.nssoud.cz* ve věci nerozhodl.

[19] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 7 As 100/2010-46, byla postoupena rozšířenému senátu otázka, *zda se v případě žalob, jejichž jediným důvodem je tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, uplatní obecná ustanovení § 72 s. ř. s. o žalobních lhůtách v tom smyslu, že by bylo možno tuto žalobu podat pouze ve dvouměsíční lhůtě počítané od doručení aktu či zdánlivého aktu, jenž je napaden pro tvrzenou nicotnost, nebo ve dvouměsíční lhůtě od doručení rozhodnutí správního orgánu ve věci vyslovení nicotnosti vydaného v řízení podle § 77 odst. 1 věty druhé a § 78 správního řádu.*

[20] Současně zdejší soud poukazuje na další aktuální judikaturu správních soudů, včetně té své – šlo o přezkum blokových pokut ve věcech sp. zn. 76 A 24/2011, 76 A 16/2011, 76 A 29/2011 a sp. zn. 76 A 12/2011, vše je dostupné na *www.nssoud.cz* v části Rozhodovací činnost a Judikatura správních soudů anebo na dotaz krajskému soudu podle zákona č. 106/1999 Sb.; v poslední poukazované věci bylo jednoznačně prokázáno, že se žalobce dozvěděl o rozhodnutí vydaném v blokovém řízení v den jeho vydání a žaloba byla odmítnuta pro opožděnost; v prvních dvou jmenovaných věcech šlo o blok, který nebyl podepsaný a ve třetí poukazované věci šlo o pravomoc obecní policie a výklad pojmu součinnost s Policií ČR).

[21] Soud dospěl k dílčímu závěru, že za současného stavu judikatury, včetně té svojí, je oprávněn napadené rozhodnutí přezkoumat.

[22] Soud se ztotožňuje s účastníky sporu v tom, že napadené rozhodnutí ze dne 19. 10. 2012 je nezákonné.

[23] Podle § 90 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,*

- a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,*
- b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo*
- c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.*

[24] Rozhodnutím napadeným odvoláním v souzené věci bylo rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012. O tom není pochyb ani o tom není spor mezi účastníky řízení. Odvolací orgán v odvolacím řízení nebyl oprávněn rozhodovat v odvolacím řízení o jiných rozhodnutích než o tom, které bylo odvoláním stíženo. Proto je shodný návrh obou účastníků řízení důvodný.

[25] Pokud jde o druhý žalobní návrh na vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2012, za procesní situace nastolené shora uvedeným rozhodnutím soudu o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, toto rozhodnutí obživuje. Soud nicotnost tohoto rozhodnutí neshledal z následujících důvodů.

[26] Pokud jde o nicotnost, jako klíčová pro další úvahy shledal zdejší soud dvě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6A 76/2001-96, nicotnost je tak intenzívní vadou rozhodnutí, že jej nelze vůbec za rozhodnutí považovat. Pro stručnost soud odkazuje na jeho plné odůvodnění.

[27] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 Afs 68/2007 – 82, *pominutí překážky věci pravomocně rozhodnuté správními orgány je proto nezákonností (v odkazované věci rozpor s ustanoveními § 27, § 28 zákona o správě daní a poplatků) a nikoliv vadou způsobující nicotnost správního rozhodnutí. ... K charakteru vady (překážka věci pravomocně rozhodnuté) se již dříve, byť nepřímo, vyslovil i Ústavní soud v nálezu ze dne 4. 11. 1999, sp. zn. III. ÚS 86/99.*

[28] Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012 je vadné. S tím se ztotožňuje i soud. Charakter a intenzitu vady však nekvalifikuje shodně s žalobcem jako nicotnost, ale jako nezákonnost. Překážka věci rozhodnuté (*res administrata*) platí i ve správním řízení.

[29] Podle § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou*. Při výkladu citovaného ustanovení nelze vycházet pouze z jazykového výkladu, ale je nutno přihlédnout i k obecné právní zásadě, že o žádosti lze meritorně rozhodnout pouze jedenkrát. Tím nejsou ve vztahu k odvolání však dotčeny jiné opravné prostředky, zejména mimořádné, zejména ve spojitosti s nezákonností pravomocných rozhodnutí. Zde soud odkazuje na své rozhodnutí ve věci sp. zn. 76 A 9/2011, které se týká i pojetí přezkumného řízení v případě pochybností o zákonnosti dotčeného rozhodnutí.

[30] Za této procesní situace se soud již nezabýval dalšími žalobními námitkami. Z důvodu principu subsidiarity se dále soud nevyjadřoval k dalším procesním a meritorním otázkám ve věci, přičemž na zásadní přímo relevantní judikaturu odkázal výše.

[31] Vzhledem k výše uvedenému soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku a napadené rozhodnutí zrušil. Žalovaná je vázána právním názorem soudu o tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné a znovu o odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012 rozhodne.

[32] Úspěšnému žalobci soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu nákladů řízení podle § 57 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč. Neúspěšná žalovaná nemá podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 5. 3. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně